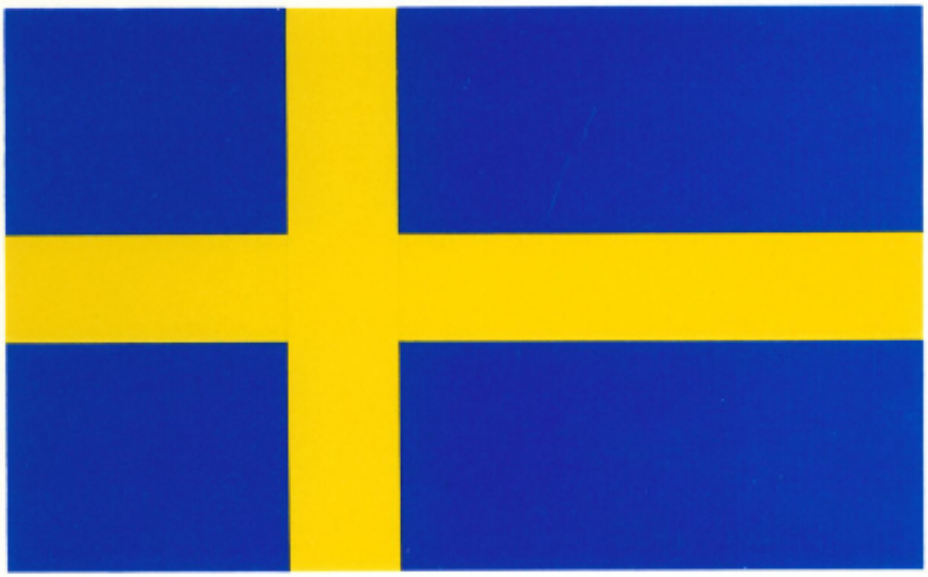

SVERIGEPARTIET

Politiskt program

Pris 25 kr

SVERIGEPARTIET
Box 43067, 10072 STOCKHOLM
Postgiro: 818170-3
Telefon: 08-685797, 08-422532

Förord

Under en lång följd av år har de borgerliga och socialistiska partierna (gammelpartierna) fört en politik, som i flera viktiga avseenden varit ansvarslös.

Invandringspolitiken är ett exempel på ansvarslös politik, som bedrivits under en mycket lång tid. För första gången har landets styresmän förvandlat en enad homogen nation till en splittrad mångkulturell stat – och detta utan att svenska folket ens varit tillfrågat! I Sverige bor nu ett myller av olika minoritetsgrupper, vars kultur ska subventioneras med skattebetalarnas surt förvärvade pengar.

När brottsligheten ökar – speciellt den grova – är detta uttryck för en moralisk upplösning och brist på nationellt ansvar.

Det stora antalet skilsmässor och splittrade hem är ett tecken på bristande respekt för familjelivets värde. I stället för att bilda familj hänger sig allt för många åt kortsiktig materiell livsnjutning i en överkommersialiserad underhållningsindustri.

Alkohol- och narkotikamissbruk är ett uttryck för uppgivenhet, ensamhet och normupplösning.

Åsiktsstyrningen inom monopolmedia som TV och radio samt pressmedia har inneburit underlåtenhet att låta nationellt ansvarsfulla opinioner komma till tals.

Framstegspartiet och Bevara Sverige Svenskt var exempel på två viktiga opinionsgrupper – med delvis olika ideologiska utgångspunkter – vars angelägna debattinlägg systematiskt stoppats av åsiktsmonopolet i Sverige. Detta har bidragit till att urholka demokratin och yttrandefriheten. Det har varit befogat att, i vissa avseenden, kalla Sverige för en åsiktsdiktatur.

Som en protest mot denna utveckling och för att råda bot på dessa allvarliga problem har Framstegspartiet och Bevara Sverige Svenskt beslutat att gå samman och därvid bildat **Sverigepartiet**. Vi har sett det som vår plikt mot Sverige att ta detta steg.

Sverigepartiet ska verka för att samla alla goda, patriotiska, demokratiska krafter – organisationer, grupper och enskilda – till ett enat och kraftfullt motstånd mot gammelpartiernas vanstyre.

Sverigepartiet kommer att, genom sin nationellt inriktade politik, se till Sveriges och svenska folkets bästa i första hand. **Sverigepartiets** politik kommer att innebära framsteg för demokrati och rättvisa åt svenska folket. Varje röst på **Sverigepartiet** är en röst **för** Sverige! Därför är **Sverigepartiet** ditt bästa val – i alla val.

Nationell Solidaritet! Välj **Sverigepartiet**!

Demokrati

Sverigepartiet bekänner sig till demokratin, folkstyret, där i fria, regelbundet återkommande val hela folkets representanter styr landets offentliga angelägenheter under öppen kritisk bevakning. Men vi anser att den nuvarande demokratin har allvarliga brister och inte är felfri. Tyvärr missbrukas demokratin alltför ofta när vissa ledande politiker, byråkrater, teknokrater samt journalister utövar förtryck mot oliktänkande och för makthavarna misshagliga. Verklig demokrati förutsätter folklig och nationell samhörighet liksom internationell fredsvilja.

Sverigepartiet vill:

1. Införa närdemokrati. I lokala angelägenheter, i storkommunen liksom inom mindre bostadsområden och på arbetsplatser, ska de **berörda medborgarna själva fatta beslut** – inte partipampar och byråkrater i centrala kanslier.

2. Införa **beslutande** folkomröstningar i stora, för nationen framtidsavgörande frågor.

3. Värna om de demokratiska rättsprinciperna: **Nej** till varje inskränkning av politisk åsiktsfrihet, yttrandefrihet och mötesfrihet. **Ja** till varje oförvitlig medborgares okränkbarhet och lika värde oavsett social och ekonomisk status.

4. Sänka nuvarande fyraprocentspärr för val till riksdagen.

Gemensamma rötter, Sveriges styrka

Vi svenskar har fått ett dyrbart arv att förvalta: Den nationella samhörigheten, som är både en verklighet och ett livsbehov. Sverige har i sin homogena befolkning haft en ovärderlig tillgång. Sveriges folk har varit rotad vid samma stam, genomgått gemensamma öden och haft gemensamma förhoppningar om en ljusare framtid. Detta har skapat och stärkt den nationella identiteten, känslan och vetskapen att utgöra en länk i nationens utveckling.

I stunder av fara, då Sverige hotats, har vårt folk spontant och med hänförelse gått samman och slutit upp nära nog mangrant bakom de gemensamma nationella värdena, bilagt konflikter samt upphört med gnöl och gnäbb för att tjäna fosterlandet. Under andra världskriget mötte det inga oöverstigliga svårigheter att överbrygga de gamla partimotsättningarna och bilda en stark samlingsregering, bakom vilken

hela folket solidariskt slöt upp från vänster till höger i nationell enighet. Den **folkliga** enigheten fanns nämligen. Viljan att försvara frihet och nationellt oberoende fick sin näring ur svenska folkets gemensamma rötter och historiska ödesgemenskap. Folket ville överleva.

Sverige har i alla tider tagit emot invandrare – främst köpmän, skickliga hantverkare och experter på skilda områden. Det var tyskar, valloner, balter, finska nybyggare och skottar. Men man bör observera, att dessa invandrare genomgående kom från etniskt och kulturellt närbesläktade länder inom den gemensamma europeiska kulturkretsen. De blev försvenskade, samtidigt som vi svenskar vitaliserades av ett lagom främmande inslag i måttligt omfång, som de medförde till vårt land.

En **berikande** invandring är sålunda en både **begränsad** och kvalificerad invandring av personer från kulturellt och etniskt närbesläktade folk, av människor, som är både motiverade som invandrare och assimilerbara. Men den nuvarande ansvarslösa invandringspolitikens målsättning är ett "mångkulturellt" (multinationellt) Sverige. Denna politik har genomförts parallellt med en intensiv, ensidig propaganda, som huvudsakligen framförts via myndigheter, radio, TV samt ledande pressmedia. Det svenska folket har **inte** erhållit den **objektiva** och **allsidiga** information som skulle vara nödvändig för att kunna ta ställning till invandringspolitiken. **Myndigheternas och ledande massmedias information har varit partisk och osaklig**. Den officiella och offentliga informationen har starka propagandistiska inslag, med känslofulla övertoner i utfall mot påstått okunniga eller fördomsfulla svenskar. Kritik av invandringspolitiken har avfärdats tämligen genomgående med ord som "okunnig", "invandrarfientlig" eller "rasistisk". Med invektiv och hatladdade klyschor tror man sig skrämma de obekväma till tystnad och foglighet.

Ett sådant förfarande är ovärdigt dem som säger sig företräda demokrati och civilisation.

Att låta det svenska folket splittras genom invandring av främmande folkminoriteter leder till att svenska folket blir alienerat i sitt eget land. Att därtill låta invandrare eller "flyktingar" få företräde till bostäder och arbete är ett svek mot svenska folket.

Vi vill att Sverige ska överleva som en nationell samhällsbildning: att svenska folket ska fortleva som en egen etnisk och kulturell identitet.

Praktisk invandringspolitik

Endast personer av europeisk härkomst ska principiellt kunna accepteras som invandrare i Sverige. Detta för att bevara den inre harmonin

och förebygga kulturkollisioner, raskonflikter och uppflammande rashat i det svenska samhället.

1. Utomnordiska invandrare ska endast kunna komma in i Sverige, sedan de erhållit arbets- och uppehållstillstånd hos svenska legationen i respektive hemland.
2. Uppehålls- och arbetstillstånd för utlänningar ska maximalt ges för ett år i taget och därefter förnyas efter särskild prövning.
3. För utlänning, som ingått seriös familjebildning, ska särskild hänsyn tas beträffande uppehålls- och arbetstillstånd.
4. Efterfrågade specialister ska i undantagsfall kunna erbjudas temporär anställning.
5. Invandrare, som i riket vistats i sju år och därvid arbetat under minst fyra år samt fullgjort sina skatteskyldigheter och upprätthållit en allmänt hedersam vandel, kan erhålla svenskt medborgarskap efter att ha uppvisat nöjaktiga kunskaper i svenska språket i tal och skrift. Invandrare från de nordiska länderna ska emellertid kunna erhålla svenskt medborgarskap redan efter tre års vistelse i landet, därav två år i förvärvsarbete med fullgjorda skatteskyldigheter.
6. Invandrare ska ha samma sociala skyldigheter och rättigheter som svenskar, varken mer eller mindre – med ett viktigt undantag: Invandrare utan svenskt medborgarskap. ska **ej** ha rösträtt till kommunal-, landstings eller riksdagsval. Därav följer att värnplikt ej heller kan avkrävas dem.
7. Inget statligt eller kommunalt ekonomiskt stöd ska utgå till invandrarorganisationer, invandrarpublikationer eller utländska föreningar och klubbar.

Flyktingpolitik

Sverige bör kunna ta emot ett begränsat antal flyktingar och under vissa förhållanden vara flexibelt nog att kunna öka antalet flyktingar till vårt land. Detta kräver humaniteten och anständigheten. Men Sverige bör endast ta emot flyktingar från närbelägna stater som tex de baltiska länderna, Polen, Östtyskland och Ryssland, då dessa har rimliga förutsättningar att kunna assimileras i Sverige. Det är tex fullständigt felaktigt och missriktat att låta politiska flyktingar från Chile och Argentina komma till Sverige, när det i Sydamerika finns gott om spanskspråkiga länder med närbesläktade kulturer, och i Europa ligger Spanien självfallet närmast till att ta emot dessa flyktingar.

Flyktingar som Sverige tar emot bör beredas en god och trygg fristad och verksamt hjälpas att finna bostad, utbildning och meningsfull sysselsättning. Endast till behövande ska ekonomisk hjälp utgå. Krav ska ställas på att sådan ekonomisk hjälp ska återbetalas.

Utlänningar av utomeuropeisk härkomst ska – oavsett om de är

medborgare i länder som tex Västtyskland eller Östtyskland – inte släppas in i Sverige som politiska flyktingar utan avvisas vid gränsen eller, i ömmande fall, erhålla tillstånd för transit i väntan på att förflyttas till annat land.

Sverigepartiet förordar denna realistiska flyktingpolitik framför den nuvarande godtyckliga av flera skäl. De främsta är följande:

1. Det gäller att skydda Sverige från mängder av inbördes olikartade och politiskt/etniskt rivaliserande flyktinggrupper, vilka utgör en instabil faktor, ett orosmoment, i varje land. Det gäller att skydda svenska medborgare, invandrare och utlänningar från möjliga uppkommande våldsalstrande oroshärdar.

2. Det gäller att reducera de sociala svårigheterna till ett minimum för att kunna bemästra dem.

Utöver denna flyktingpolitik, som är mest human därför att den är realistisk, bör Sverige satsa mer än hittills på att bistå de talrika flyktingarna överallt i världens flyktingläger, genom att uppmuntra ideella frivilligorganisationer som Röda Korset, Rädda Barnen, Lutherhjälpen m fl.

Med ovanstående skäl som grund ska Sverige återta sitt undertecknande av FN's flyktingkonvention från 1951.

Gäststuderande i Sverige

1. Antalet utlänningar vid svenska universitet, högskolor och andra högre läroanstalter måste minska.
2. Gäststuderande i Sverige får teckna privat sjukförsäkring för att vid sjukdom kunna erhålla läkar- eller sjukvård.
3. Gäststuderande i Sverige ska själva bestrida sitt uppehälle, men i vissa kvalificerade fall kunna erhålla studielön genom statliga stipendier.
4. Varje gäststuderande måste förbinda sig att, efter avlagd examen, lämna Sverige.
5. Gäststuderande ska ej tillåtas arrangera politiska demonstrationer i Sverige.
6. Skälen till att antalet utomnordiska gäststuderande radikalt måste minska är följande:

a). I den ekonomiska krisens Sverige med stora budgetunderskott och mångmiljardskulder till utländska långivare och där åtstramning inom den offentliga sektorn krävs i allt större omfattning, har vårt land helt enkelt inte råd med att låta tusentals främmande studerande ta upp dyrbara platser vid våra högre läroanstalter.

b). Det stora antalet gäststuderande med obefintliga eller bristfälliga

kunskaper i svenska språket bidrar till att göra den högre undervisningen ineffektiv och ofta kvalitativt undermålig också för de svenska studenterna. Detta saboterar den studiebegåvade ungdomens förutsättningar att tillgodogöra sig en effektiv undervisning, vilket i sin tur är ett allvarligt slöseri med landets utbildningsresurser.

c). Det nuvarande antalet gäststuderande upptar dyrbara platser för studieintresserade svenska ungdomar.

Återflyttning

Svenska staten ska, genom ett särskilt utvandrarverk, genomföra återflyttning av alla invandrare av utomeuropeisk härkomst och flyktingar från utomeuropeiska länder, som kommit till Sverige sedan den 1 januari 1960. Omsorgen om folket kräver detta. Enstaka undantag kan förekomma om särskilda skäl föreligger.

Återflyttningen innebär, att sådana invandrare och flyktingar återvänder till sina hemländer för gott. Men det kan även betyda, att dessa får flytta till något annat land, där de kan anses ha större förutsättningar att acklimatisera sig.

Självfallet ska denna återflyttning ske med all den medmänsklighet, varsamhet och hänsyn, som erfordras. Den ska genomföras i samförstånd med myndigheterna i invandrarnas hemländer. Detta kan även övervakas av FN. Svenska staten bör – efter behovsprövning – bidra med resekostnader, och, då så är möjligt, bidra med hjälp till anskaffning av anställning.

Adoption av utländska barn

Att man och hustru i ett barnlöst äktenskap beslutar att skaffa adoptivbarn är, medmänskligt sett, fullt begripligt.

Ofta kan det hela avlöpa lyckligt och bereda alla parter stor glädje. Men när svenska par adopterar barn från avlägsna, exotiska länder, ofta genom att erlägga stora penningsummor på en sk svart barnbörs, är detta förkastligt.

Att på detta sätt rycka loss små barn från en viss etnisk kulturmiljö och omplantera dem till en helt annan, det är att i onödan bereda dem stora anpassningssvårigheter här i världen. Dessa barn från Korea, Sri Lanka, Indien eller Afrika kan aldrig bli fullt svenska. Det är en ren fördom att tro på en dylik försvenskning. Dessutom åderlåter man ursprungsländerna på deras främsta resurs för framtiden.

För nöjet att få ett efterlängtat barn har dessa adoptivföräldrar inte

besinnat sitt ansvar varken för barnet, ursprungslandet eller gentemot det egna folket.

Därför yrkar **Sverigepartiet** på, att adoption av utländska barn ska förbjudas i lag.

Aborter

Sverigepartiet anser, att den nuvarande abortlagstiftningen bör förändras. Sedan den infördes har mängder av aborter utförts årligen. Det är mångdubbelt fler avbrutna livsprocesser än antalet dödsfall i trafiken här i landet. Det är huvudsakligen svenska kvinnor som söker abort. Invandrarkvinnorna förhindras ofta av religiösa eller patriarkaliska skäl.

Det finns bärande argument, både etiska och allmänhumana, **mot** avbrutna havandeskap, som påtalar att man dödar ett foster, en blivande människa. Men det finns även argument **för** abort, medicinska och sociala. Därför bör inte aborter helt förbjudas. Men önskemålet måste vara att **antalet** starkt begränsas, vilket kan ske genom åtgärder ägnade att underlätta handhavandet av barn. I ett sunt samhälle sjunker inte nativiteten. Barn ska vara välkomna, en lycka och glädje för föräldrarna, för familjegemenskapen, för folkets gemenskap och för alla äldre som ser att livet fortsätter också när de är borta. Familjeförhållandena ska förbättras och tron på familjen återupprättas. I ett barnvänligare Sverige kommer antalet aborter att minska naturligt.

Det höga antalet aborter och den låga nativiteten är en bidragande orsak till den bedrivna invandringspolitiken i Sverige. För att undvika en konstant befolkningsminskning tar man till människoimport från utlandet för att täcka förlusten av de aborterade barnen.

I stället för fosterfördrivning bör utredas hur abortönskemålen kan sammankopplas med det förefintliga adoptionsbehovet. Åtgärder för att underlätta adoption av svenska barn ska vidtagas.

Familjen

Familjen är och förblir samhällets kärna, den cell varur samhället växt upp och kretsar kring. Ett familjeavogt samhälle hotas av att råka i upplösning. Endast ett familjevänligt samhälle har förutsättningar att skapa goda livsbetingelser. Det gäller inte bara den materiella aspekten. Det gäller även att frammana en familjevänligare atmosfär i hela samhället. Hoten från trafiken och den yttre miljön, stress och jäkt måste undanröjas för familjens bästa. Skolan ska undervisa i familje-

kunskap så att barn och ungdomar på ett naturligt sätt kan förberedas inför framtida familjebildning.

Samhället måste verka för att ge starkt stöd till flerbarnsfamiljer och underlätta hemarbete för de som vill. Detta uppnås i första hand genom **Sverigepartiets** förslag till sänkning av inkomstskatten. Därutöver föreslår **Sverigepartiet** ytterligare skattelättnader i proportion till antalet barn. Dessa skattelättnader ges till familjer med en årsinkomst understigande en viss nivå. Modern, eller annan vårdnadshavare, ska ges ekonomisk möjlighet att vara hemmavarande, åtminstone under barnets två första viktiga år. Genom stark familjesammanhållning kan familjen bättre ta hand om familjemedlemmarna, så att tex den äldre generationen inte – som nu ofta sker – stöts ut i ensamhet.

Samtidigt med genomförandet av en ny familjepolitik bör familjens status höjas.

Familjepolitiken enligt ovan förutsätter att återflyttningsprogrammet (se sid 6) huvudsakligen genomförts.

Skolan

Skolan ska, genom en måluppställande undervisning, ge all svensk ungdom en grundläggande utbildning och referensram, utifrån vilken specialutbildning kan byggas ut i olika riktningar. Ett betygsystem, som mäter individens kunskapsnivå och resultatet av skolans ambition att lära ut, ska finnas. Betyg ska sättas i en vid skala för rättvisare bedömning av prestationer och för bedömning vid intagning till högre utbildning.

Krav på baskunskaper måste ställas från början och därefter skärpas. Krav på disciplin för en god arbetsmiljö i skolan måste även ställas. Kontakterna mellan hem och skola bör avsevärt förbättras. Föräldrar och målsmän måste engagera sig i sina barns skolarbete och i samråd med lärarna tala med eleverna, så att de kan uppleva större harmoni och känna att utbildningen är meningsfull och till för deras eget bästa.

Skolklassernas storlek ska minskas. Under de första skolåren bör det vara högst 15–20 elever i varje klass. Skolmiljön ska förbättras genom att eleverna själva får delta i skolans skötsel. Skolgårdarna bör förses med fler träd och gräsmattor – även odlingslotter – och mindre asfalt och betong för ökad trivsel.

Den nioåriga grundskolan ska bibehållas men omstruktureras för en mer praktikanpassad utbildning, där man efter det åttonde läsåret låter de praktiskt lagda eleverna påbörja en yrkesinriktad, men variationsrik utbildning med färre teoretiska läsämnen.

I ett modernt informationssamhälle är det omöjligt att täcka in alla kunskapsområden, men följande principiella inriktning måste gälla:

Utbildningen i ekologiska frågor måste förbättras så att eleverna får goda kunskaper om – och större intresse för – vår natur och miljö.

Undervisningen ska ge extra tyngd åt vägledande etiska principer, så att eleverna från början lär sig att visa ärlighet, hänsyn och god kamratanda. Ett kulturmedvetande ska grundläggas och en gedigen kunskap om vårt kulturella arv och vår historia, liksom goda kunskaper i svenska språket ska prioriteras i skolan. Undervisningen ska i hög grad koncentrera sig på att lära eleverna läsa och tala mer än idag. Baskunskaper ska prioriteras.

Eleverna ska inte få utsättas för ensidig ideologisk propaganda. Ett självständigt kritiskt tänkande ska bibringas eleverna samtidigt som de ska lära sig att respektera erfarenhet i livet och arbetet. De måste lära sig värdesätta solida kunskaper och fakta samt respektera andra människors åsikter och uppfattningar. De ska lära sig att skilja på subjektivt tyckande och objektiva fakta.

Elever med särskilda begåvningar ska omhändertas på bästa sätt och ges en möjlighet att redan i högstadiet välja en utbildning i överensstämmelse med deras intressen och färdigheter.

Skolan ska sörja för, att varje elev får god fysisk träning i gymnastik och idrott anpassad efter var och ens förutsättningar.

En viktig uppgift i skolans värv ska vara – att utöver ett elementärt och adekvat kunskapsinhämtande – kunna bibringa de unga en livsgrundande samhällslojalitet, förmåga att skilja mellan gott och ont, sant och falskt, så långt detta står i mänsklig förmåga att lära ut.

Ekonomi

Planhushållning, där den fria företagsamheten strypts eller är synnerligen starkt begränsad och kringskuren av allehanda statsbyråkratiska ingrepp, har visat sig vara både ineffektiv och omänsklig, vilket förhållandena i de kommunistiska staterna länge lämnat exempel på. Den fria företagsamheten,med utrymme för marknadshushållning,är i princip – och även i praktiken – ett vida mer överlägset system. Det är till fördel för hela folket, fastän det folkliga inflytandet måste ökas i storföretagen. Ett ohämmat "fritt näringsliv" kan ge upphov till stora monopol där de stora och starka hänsynslöst slår ut de små och svaga.

Flera av de internationella företagen, som ägs av storbanker, har blandat sig i andra länders interna politiska förhållanden. Mot den bakgrunden framstår det som en viktig princip för det nationella oberoendet, att utländska företag,som etablerar sig i Sverige,underkastas svenska lagar och förordningar och blir majoritetsägda av svenska medborgare. Utländska banker och försäkringsbolag ska ej få etablera sig i Sverige. Det bör hindra dessa multinationella företag att utöva

hemlig, obehörig ekonomisk eller politisk verksamhet i vårt land.

Sverigepartiet vill bryta storfinansens makt genom att verka för en rättvisare fördelningspolitik, genom ökat delägarskap bland de anställda. **Sverigepartiet** vill ha ett näringsliv med starkt stöd och uppmuntran åt småföretagsamheten – inte minst inom familjejordbruken.

Sverige bör vidare skydda sin industri och begränsa importen av sådana produkter som kan produceras här i landet. Genom ökad självförsörjning kan arbetslösheten nedbringas. Import av utländska varor som behövs ska i första hand ske från de nordiska länderna eller från länder med vilka goda handelsförbindelser traditionellt upprätthållits. Detta uppnås genom att särskilda handelsavtal ingås.

Sverigepartiet vill:

1. Löntagarna ska ha sin rättmätiga del av produktionsökningarna liksom företagare och kapitalägare.

Förutsättningen för detta är ett stabilt penningvärde och måttliga skatter. Inflationen förstör nämligen våra konkurrensmöjligheter med jämförbara industriländer, försvårar industriell expansion och skapar arbetslöshet. Dessutom förstörs sparviljan hos folket. Tillgången på riskvilligt kapital minskar.

Regeringen bör därför få större möjlighet att påverka löneförhandlingarna, så att kostnaderna för företagen inte blir för stora och priserna inte höjs mer än absolut nödvändigt.

2. Regeringen ska verka för lokala arbetsmarknadsförhandlingar i stället för centrala. Detta medför, att priset på arbetskraften anpassas till efterfrågan, vilket, i sin tur, medför ökad sysselsättning i nuvarande avfolkningsbygder och krisområden (genom att företagen på detta sätt lockas till investeringar).

3. Upplåning i utlandet av Riksgäldskontoret, för att täcka underskott i budgeten för användning till ren konsumtion, bör förhindras.

Sverige är en modern industristat och måste främja den ekonomiska utvecklingen. Folket måste få god skolning och utbildning inom landet. Ytterligare stimulanser bör komma till för främjandet av ett expansivt näringsliv, tex avbyråkratisering och en skattelagstiftning som uppmuntrar arbete och duglighet.

Arbete åt alla

Arbete är inte bara en skyldighet utan även en samhällelig rättighet. Inkomsten utgör en grund för materiell trygghet, samtidigt som arbetet ska ge trygghet och gemenskap i samvaro med andra arbetande medborgare för en meningsfull tillvaro.

Många landsbygdsbor tvingas lämna sin hemmiljö därför att de saknar arbete. Detta för med sig att landsbygden avfolkas och att storstäderna överbefolkas. För att komma till rätta med detta problem har **Sverigepartiet** föreslagit åtgärder som beskrivs under avsnittet "Ekonomi" (sid 10 punkt 2).

Sverigepartiet vill därutöver införa sk lärlingsystem, där ungdomar får börja med att lära sig vissa yrken till en lägre lön, vilken sedan successivt ökar tills full lön uppnås, då de är fullärda.

Vidare bör arbetsförmedlingen förbättra sin service och mer aktivt hjälpa arbetssökande att få arbete. Alla arbetssökande ska – så långt detta är möjligt – beredas arbete som passar deras önskemål. Om detta inte kan erbjudas ska annat arbete sökas och accepteras tills nytt arbete kan anskaffas. Vid sidan av den offentliga arbetsförmedlingen ska även privata förmedlingar tillåtas.

Förändringar i näringslivets struktur och företagsnedläggelser kan i vissa fall ge upphov till att de arbetssökande måste omskolas. Utbildningen ska då inriktas på att skapa möjlighet till arbete inom det yrkesområde den arbetssökande behärskar och i enlighet med den sökandes egna önskemål.

Bland verksamma åtgärder för att eliminera arbetslösheten hänvisar **Sverigepartiet** även till sin invandringspolitik (sid 3-6).

Pensionärer

Ett verkligt välfärdssamhälle tar självfallet ansvar för de äldre, för pensionärerna, som ofta under strävsamma villkor tjänat och byggt upp vårt land. Det åligger dock ej bara samhället att sörja för deras materiella standard, utan också de yngre i arbetsför ålder har skyldigheter mot sina äldre anhöriga, som de alltför sällan visar. Här krävs ökad medmänsklighet och förståelse som endast kan väckas genom att en sundare och mera livsvarm anda sprids i hela samhället och där inte minst skolan, folkbildningsverksamheten och opinionsbildningen kan medverka.

Det samhälle som låter de unga vanvörda de gamla är ett osunt samhälle dömt att degenereras och andligt förvanskas. Samhället bör uppmuntra till olika arrangemang, kulturella och allmänt sällskapliga, för ökade kontakter över generationsgränserna. Antalet kulturella folkfester kan ökas för att ge möjlighet till sådana kontakter. De äldre behöver umgås även med de yngre, och de yngre behöver ta del av de äldres erfarenheter och förvärvade livssyn.

Den allmäna pensionsåldern bör vara valfri mellan 60–70 år, beroende på egna önskemål och hälsotillstånd. Förtidspension ska ges av medicinska eller sociala skäl.

Social trygghet

Sverige är ett av de länder som först blev ett sk välfärdssamhälle, ett förverkligat **folkhem**, ett ord myntat av den socialdemokratiske statsministern Per Albin Hansson.

Välfärdssamhället, där alla äldre, sjuka och handikappade eller på andra sätt arbetsoföra omhändertas för en betryggande försörjning, måste bevaras.

Ett huvudvillkor är emellertid, att Sveriges försämrade ekonomi rycks upp och saneras genom kloka och kraftfulla åtgärder, bl a genom företagarstimulans samt full sysselsättning som oundgängligen nödvändiga faktorer. Huvudprincipen för den sociala välfärden är – och måste vara – att de gamla ska få tryggade villkor och värdebeständiga pensioner. De sjuka och handikappade måste få adekvat och mänsklig vård och tillsyn samt den moderna utrustning som de är i behov av. Fler sjuka och handikappade ska kunna vårdas i hemmet.

Arbetslösa äldre ska av staten erhålla betryggande försörjning tills de fått arbete. Arbetslösa ungdomar ska kunna erhålla plats i samhällstjänst, t ex med uppsökande verksamhet på sjukhusens långvårdsavdelningar, ålderdomshem eller hos andra ensamma människor. (Se vidare avsnitt "Arbete åt alla", sid 10.)

Kriminalpolitik

Kriminaliteten har blivit ett svårt problem med ökning av våld, rån och drogmissbruk. En rad justitieministrar från gammelpartierna har under årtionden suttit handlingsförlamade. Tiden är nu inne för en omprövning av kriminalpolitiken, som av brottsutvecklingen att döma måste betecknas som en **social katastrof**.

Resultatet av kriminaldebatten under de senaste decennierna har blivit att samhället, av missriktad välvilja, utvecklat en allt större tolerans mot brottsliga beteenden. De kriminellt aktiva har följaktligen blivit allt fler och allt mer aktiva.

De anmälda brotten har ökat dramatiskt. Brottsbenägenheten ökar, när individen kalkylerar med stora vinster och små efterräkningar. Vad brottslingarna riskerar är, i värsta fall, att hamna på bekvämt anstaltspensionat med generellt avkortade strafftider (som redan från början var korta) samt ständiga permissioner. Varför stå och slita med ett enformigt jobb på verkstadsgolvet hela dagarna och samtidigt stå i bostadskö år efter år, när det är drogmissbruk och kriminalitet, som ger förtur i bostadskön? Så resonerar en del. Det har gått därhän, att

brottslingarna och missbrukarna har anpassat sig bättre till vår bisarra lagstiftning och verklighet än de vanliga hederliga människorna.

Medborgarna har fått skydda sig så gott de kunnat genom att hålla i prylarna, skaffa sig extra lås, installera larmsystem, porttelefoner och teckna allehanda försäkringar. Försäkringsbolagen har kompenserat sig genom fortlöpande premiehöjningar, tjänat på eländet och hållit god min. Men en försäkring kan aldrig kompensera skador vid tex misshandel, dråp eller mord.

Sverigepartiet vill:

1. Förebyggande kriminalpolitiska insatser ska generellt sättas in genom vägledande upplysning till föräldrar samt genom skolan och ungdomsverksamhet.

2. Då staten ansvarar för kriminalpolitiken ska den också vara ytterst ansvarig för de brottsskador, som oförskyllt drabbar de enskilda människorna. Den drabbade individen ska alltså kunna kräva skadefrihet vid brott. Därav följer, att en realistisk kriminalpolitik måste föras. Då den brottsliga gärningen medför kostnader ska dessa arbetas in och återbetalas av lagbrytaren själv. Genom återbetalningsskyldighet och skadestånd ska utgifterna för justitieväsendet minimeras.

3. Ungdomar under 18 år som begår brott av lindrigare karaktär, för första gången, ska kunna erhålla antingen veckoslutspåföljd (då de får träffa och umgås med personer som utsatts för brott, så att de själva ska inse vilket lidande deras kriminalitet kan orsaka) eller korta men arbetsintensiva påföljder, där de arbetar i skogen, naturen eller på bondgård med djur, eller städar upp och reparerar efter sitt eget eller andras brott.

4. Brott mot person och grova våldsbrott ska leda till kännbar påföljd. Grova och återfallsbenägna våldsbrottslingar ska inte kunna friges så lätt som idag, där tex personer dömda till sluten psykiatrisk vård kommer ut redan efter ett år, trots att de dömts för mord eller dråp. Den som dömts till sådan vård måste erhålla minst lika lång påföljd som om fängelsestraff skulle utdömts. Dessutom måste frihetsstraffen bli längre över hela linjen.

5. Utdömt straff ska gälla oförkortat. Villkorliga frigivningar och permissioner ska ej tillåtas. Under fängelsevistelsen ska de intagna gå obligatoriska kurser i medmänskligt beteende. De ska under fängelsetiden studera etiskt uppbyggande informationsmaterial.

6. En stor del av ökningen av den grova brottsligheten är direkt kopplad till den liberala invandringspolitiken. Invandrare med utländskt medborgarskap, som i Sverige döms till fängelsestraff för grov brottslighet, ska berövas sitt uppehålls- och arbetstillstånd och utvisas ur

landet på livstid. Svenska regeringen ska sluta avtal angående detta med varje land varifrån utvandring till Sverige sker. Vid ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd ska vederbörande noga upplysas om detta. Avtal ska även slutas med andra länder om att invandrare som begått grova brott i Sverige ska avtjäna sitt straff i hemlandet.

7. Invandrare med utländskt medborgarskap, som i Sverige döms för lindrigare brott, kan, efter avtjänat straff eller erlagda böter, söka svenskt medborgarskap, varvid dock tiden före och under straffets avtjänande ej ska räknas personen till godo.

8. Anstaltsmiljön ska vara absolut knarkfri. En sund anstaltsmiljö ska vara modellen. De som går ut ur ett fängelse ska vara giftfria, friska och präglade av längtan att få vara ute i friheten resten av livet.

Försvaret

Ett folk, en nation, måste vara redo att försvara sig mot inre och yttre fiender om det vill fortleva. Vi svenskar har ett gammalt frihetsarv att förvalta, och vi vill inte bli slavar eller underdåniga främmande makter och system.

Neutralitetsprincipens yttersta värn är ett starkt och ändamålsenligt totalförsvar, vilket i sin tur förutsätter en stark försvarsvilja, en obruten vilja att värna vårt folk och dess frihet och oberoende. En sådan vilja erhålles bl a genom att den militära utbildningen förbättras, liksom att civilförsvaret och hemvärnet stärks.

Medan rustningarna i omvärlden har ökat, har anslagen till försvaret i Sverige minskat. Så kan det inte få fortsätta, om vi vill att vår neutralitet ska uppfattas seriöst av omvärlden.

Nedrustningen som bedrivits av gammelpartierna är ett svek mot svenska folket och neutralitetsprincipen. Ett resultat av denna politik är att främmande u-båtar getts fritt spelrum att kränka Sveriges territorium. Vi har frånhänt oss möjligheten att ingripa militärt.

Kränkningarna startade på allvar, när urholkningen av försvaret var ett uppenbart faktum och när våra ubåtsjaktresurser hade skrotats. Detta är oacceptabelt. Ubåtsjakten måste byggas ut kraftigt.

En väl anpassad återupprustning måste ske – dels för att omvärlden ska återvinna respekten för svenska folkets försvarsvilja, dels för att svenska folket därmed ska inse att Sveriges frihet och oberoende inte ska prisges. De militära experterna må bäst avgöra hur resurserna ska avvägas för ett ändamålsenligt svenskt försvar.

Utrikespolitik

Den alliansfria svenska utrikespolitiken – med sikte på neutralitet i uppkommande krigssituationer-ska ligga fast. Detta förutsätter en strikt svensk neutralitet i konflikter redan i fredstid mellan supermakterna och deras respektive militärallianser (Warszawapakten och NATO).

Sveriges utrikespolitik bör aktivt främja fred och nedrustning inom FN och andra internationella fora, men utan moraliska pekpinnar och fördömanden, då detta är att blanda sig i främmande staters interna förhållanden, vilket bl a kan undergräva möjligheterna att på fredlig väg bilägga konflikter.

Sveriges utrikespolitik bör inriktas på korrekta förbindelser med alla främmande stater, oavsett deras regim, och på goda förbindelser med alla folkligt representativa regimer. Särskilt bör förhållandena med våra nordiska grannländer vara hjärtliga och kontinuerliga.

Sveriges utrikespolitik ska tillvarata svenska ekonomiska, vetenskapliga, folkliga och kulturella intressen och söka att ytterligare stimulera ett positivt och fruktbart intresse för Sverige och vad Sverige står för. Svensk kvalitet liksom svensk fredsvilja ska vara levande begrepp i alla länder.

Nordiskt samarbete

Sverigepartiet bejakar det nordiska samarbetet, och förordar att det vidare utvecklas och förstärks.

Inom ramen för nordisk samverkan ska arbetsmarknaden vara fri och gemensam. Vilken svensk medborgare som helst ska ha rätt att bo och arbeta i Finland, Norge, Danmark och Island och att där komma i åtnjutande av landets sociala rättigheter, men också fullgöra de skyldigheter, som åligger landets egna medborgare.

För att undvika missbruk av denna frihet mellan de nordiska länderna måste lagstiftningen **samordnas** vad gäller politiska och sociala rättigheter och skyldigheter. Det ska tex inte vara möjligt för finska medborgare att bege sig till Sverige och här anmäla sig som arbetslösa för att komma i åtnjutande av förmånligare sociala bidrag av skilda slag än i hemlandet, såvida de inte haft stadigvarande sysselsättning i Sverige i minst två år.

Straff för olika brott bör även i görligaste mån koordineras inom

samtliga nordiska länder. Detta för att undvika missbruk och belastning för något av länderna.

Vidare bör invandrings- och flyktingpolitiken vara i princip densamma i alla de nordiska länderna – dvs ytterst restriktiv.

U-hjälp

Sveriges u-hjälp i statlig regi bör successivt upphöra. Den når inte de mest behövande utan göder främst den härskande klicken och byråkratin hos ofta korrupta regimer. Dessutom har den statliga u-hjälpen lett till skapandet av en tungrodd och dyrbar inhemsk statsbyråkratisk apparat, SIDA, med en mängd sido- och underordnade organisationer.

Materiellt bistånd, ekonomiskt och teknologiskt, till främmande folk i suveräna nationer bör inte vara en statlig angelägenhet, då det faktiskt innebär nykolonialism: den givande parten – i-landet – blandar sig i den mottagande partens – u-landets – inre angelägenheter, hur välvilligt och behövande motivet än må vara. U-hjälp måste ses som en privat angelägenhet, inte en samhällelig. Enskilda svenskar kan i stället, genom ideella hjälporganisationer, lämna frivilliga bidrag.

Staten kan inrikta sig på att verksamt bidra med snabba och effektiva hjälpinsatser vid svåra naturkatastrofer, vid farliga epidemier och till flyktingläger.

En del av de stora summor som Sverige årligen spenderar på statlig u-hjälp bör i stället användas inom landet. U-hjälpen kan även användas för kostnader i samband med återflyttning av invandrare, så att de kan få en tillfredsställande ekonomisk starthjälp i sina fäderneländer eller i kulturellt och språkligt mer närbesläktade länder.

Vår miljö

En ren miljö med bibehållen ekologisk balans, där ovarsamma eller hänsynslösa människor och företag inte tillåts begå rovdrift och förgripa sig på naturens egen jämvikt, är av fundamental betydelse för oss alla. Bl a måste djurskyddet förbättras.

Miljöförstöringen måste upphöra. Industrin måste underkastas strikta bestämmelser och inte släppa ut smutsigt avfall eller giftiga gaser i luft och på mark, i sjöar, hav och vattendrag. Här krävs skärpt lagstiftning och noggrannare kontroll. Men även vi enskilda medborgare måste iaktta långt större hänsyn: **Håll Sverige rent** är en uppmaning som ständigt ska gälla, inte bara i vissa periodiska kampanjer.

Men miljön omfattar även vår boende-, tätorts- och stadsmiljö liksom

vår arbetsmiljö, där ofta radikala ingrepp måste göras till det bättre. Byggandet av trista, sterila och i grunden människofientliga höghusområden bör upphöra och successivt ersättas av mindre, mera variationsrika, vackrare och samtidigt mera välplanerade bostadsområden, där arkitekter och konstnärer ska erbjudas stimulerande och för oss alla berikande arbetsuppgifter.

Sverige är ett naturskönt och omväxlande land, som kan bli ännu vackrare, om vi bara väl förvaltar det.

Kultur

Det ska vara samhällets uppgift att levandegöra den nationella kulturen och främja dess utveckling.

Svensk kultur utsätts för en förödande konkurrens från utländska kommersiella produkter. Ett folk, som alltmer närs av andefattiga, kommersiellt alstrande massprodukter förlorar med tiden sin självkänsla och förvandlas till kulturellt utarmade, rotlösa och ensidigt materialistiskt tänkande och handlande individer. För att den svenska kulturen ska kunna bevaras och utvecklas erfordras en kraftansamling till en regelrätt fälttågsplan.

Staten ska vinnlägga sig om att erbjuda arbetsmöjligheter för seriösa konstutövare och kulturabetare, som är angelägna att gestalta vad som kan hänföras som del i ett svenskt kulturarv. Staten ska också svara för, att skönlitteratur och fackverk som berör udda ämnen där udda åsikter framförs, och som är obekväma för kommersiella och politiserande massmedier, kommer allmänheten till del genom en statsunderstödd förlagsverksamhet.

Nationella konstskatter och andra för nationen värdefulla kulturskatter ska behållas inom landet och ej få säljas på export.

Massmedia

Tidningar och andra opinionsbildande massmedia har en oerhörd betydelse för att informera och spegla händelserna hemma och ute i världen och för att framföra åsikter till folket. Ett absolut villkor för en demokrati är konkurrens mellan – och inom – olika slag av massmedia. Ett brett åsiktsutbud är vitalt för yttrandefriheten, men i Sveriges större tidningar (t ex Dagens Nyheter och Expressen), liksom TV och radio är informationen ofta ensidig, internationalistisk och antinationell. Många av dagens samhällsproblem har förvärrats genom massmedias, främst monopolmedias, underlåtenhet att föra en öppen allsidig de-

batt. När folket erhåller vinklad eller felaktig samhällsinformtion är demokratin i fara.

Inga ledande massmedia – tidningar,TV eller radiostationer – ska få ägas av utländska intressen, företag eller personer.

Alla former av presstöd ska avskaffas.

Statsmakterna ska ge medborgarna frihet att bilda egna radio- och TV-bolag, både lokalt och på riksnivå, så långt detta är tekniskt möjligt. Utbudet av viktiga kultur- och utbildningsprogram skulle kunna breddas samtidigt som inhemskt producerade program skulle kunna ersätta mycket av det utländska kommersiella utbudet.

Genmälesrätten ska förstärkas i lag,så att enskilda medborgare och organisationer får ett bättre skydd mot förtal eller kränkande reportage. Massmedia ska bli skyldiga att på framträdande plats publicera genmälen från förtalad part.

Bäste vän av ett bättre Sverige

Sverigepartiet behöver Ditt stöd, Din hjälp. Bidra med vad Du kan och stärk våra möjligheter att föra kampen vidare, ännu mer effektivt – för ett bättre Sverige – för ett Sverige som kan överleva som en enad och fri nation utan inre spänningar och motsättningar.

För ett bättre framtida Sverige, för Sverigepartiet

Medlemsavgift 100:–/kalenderår
Medlemsavgift 175:–/2 år
Medlemsavgift 400:–/5 år

Bidrag och avgifter ska ställas till
Sverigepartiet, postgiro 818170-3

Vi väljer
SVERIGE PARTIET

klipp här – postas till Sverigepartiet,
BOX 43067, 10072 STOCKHOLM

- ☐ Jag vill vara med och dela ut flygblad och affischera.
- ☐ Jag vill vara med på torgmöten och demonstrationer.
- ☐ Jag vill vara med på småmöten och studiecirklar.
- ☐ Jag vill vara med och sälja partitidningen.
- ☐ Jag vill att ni ringer mig och berättar mer.

☐ Jag går i skolan ☐ Jag arbetar ☐ Jag är pensionerad

Namn _____

Adress _____

Postnr _____ Ort _____

Tfn: _____

(ev. meddelanden kan lämnas på baksidan)